

Floare a iubirii

Blacks

Mi-e sufletul golit de a ta lipsă
Și nu mai pot spera la ce a fost
Floare a iubirii, din cer fiind desprinsă,
Te-ai rătăcit în gânduri fără rost.

Mi-e sufletul o rană care doare
Din amintiri îmi caut un balsam
Și am găsit un vis, întruchipat de-o floare,
Iubirea unui crez când doi eram.

Și te presar pe rana fără sânge
Sperând în învieri și în minuni
De-a nu mai fi subiectul verbului «a plânge»
De-a retrăi frumoșii ani, nebuni.

Dar egoismul meu este demonic
Căci nu realizez că te distrug
Rupându-te de lume, pentru un vis retoric
Te chem pe al iubirii rug.

Brutal realizez eterna vină
De a te rupe din pământul tău
Tu, floare a iubirii, într-un ierbar, străină
Să te alătur cugetului meu.

Mă uit acum la ale vieții pagini
Unde te-am pus prolog la infinit,
Dar te-aș presa în mult prea stranse margini
Spre-un epilog prea sumbru, nedorit.

Tu, suflet evadat spre fericire,
Eu sper ca într-o zi să te-ntâlnesc
Și, de vei vrea, îți fi-voi pământ plin de iubire
Și sevă îți voi fi, căci, simplu,... «TE IUBESC».